

Hvorfor vil ministeren ikke så meget som overveje at komme med en løsning, som faktisk ville være til gavn både for de her familier og for samfundet?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 14:48

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til fru Line Barfod, at jeg simpelt hen er grundlæggende uenig i fru Line Barfods udlægning af, hvad det er, et bredt flertal i Folketinget er blevet enig om. Og jeg må sige, at der er tale om, at staten går ind og investerer penge, der skal være med til at sikre, at bankerne stadig væk låner penge ud. Det fremgår også af det lovforslag, som vil blive førstebehandlet i morgen.

Bl.a. er et af kravene jo altså, at de pengeinstitter, der måtte søge om at få tilført statsligt kapitaltilskud mod at betale afkast til staten, skal redegøre for deres udlånsaktivitet hvert halve år. Og derfor vil jeg sige til fru Line Barfod, at det simpelt hen er forkert at udlægge den politiske aftale, der er lavet, på den måde, som fru Line Barfod gør.

Men derudover vil jeg sige til fru Line Barfod, at jeg mener, at det simpelt hen grundlæggende ville være både uansvarligt og meget farligt, hvis vi lavede et system, hvor vi sagde: Hvis folk ikke kan betale for deres bolig, køber staten boligen og genudlejer den til dem, der havde købt boligen for dyrt, og så kan de få lov at bo i den. Sagen er jo den, at hvis man lavede sådan et system, ville det skabe et incitament til, at folk købte boliger, de ikke havde råd til at bo i. Derfor er det efter vores opfattelse ikke vejen frem.

Det, vi skal gøre, er for det første at sørge for, at der er adgang til kredit, som der ville være under normale omstændigheder, sørge for at føre en ansvarlig økonomisk politik, der er med til at sikre, at renten fortsat er lav, og så selvfølgelig hele tiden sørge for at justere og se på, om der er mere, vi kan gøre for f.eks. at undgå, at konjunkturomslaget bliver så voldsomt, at der bliver stigende arbejdsløshed i Danmark. Og der kan vi bl.a. via yderligere væksttiltag være med til at sikre, at arbejdsløsheden ikke stiger så meget, som den ellers ville.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg beder om, at taletiden overholdes – det er derfor, vi har den lille røde lampe. Og så er det fru Line Barfod for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 14:49

Line Barfod (EL):

Tak. Hvis ministeren virkelig troede så meget på, at den her bankpakke med alle de her mange milliarder kroner ville virke, ville man jo ikke allerede nu være i gang med at snakke om, hvad den næste pakke skal indeholde. Og det er alle jo i gang med at drøfte. Det er jo, fordi man ikke tror på, at det her virker. Vi kan jo også fra andre lande se, at det ikke er nok bare at pumpe masser af penge ud i bankerne. Man er nødt til at sikre, at der faktisk også bliver givet nogle lån videre.

Ministeren har stadig ikke svaret på: Har der været nogen som helst form for sikkerhed for, at de mange milliarder kroner, man pumper ud i bankerne, faktisk også bliver brugt til udlån og ikke bare bliver i bankerne? Har man nogen som helst sikkerhed for, at de familier, der har brug for at låne penge for at kunne blive i deres boliger, faktisk også får mulighed for at låne?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at i og med at staten siger, at den tilfører en kapital til bankerne mod en forrentning på 10 pct., så betyder det jo i hvert fald for dem, der skal drive bankvirksomheden, at de skal ud og have forrentet de penge. Og i og med at vi tilfører det som kernekapital, er der en sammelfingerregel med en meget forsigtig gearing, der siger, at hvis man får tilført 1 mia. kr., kan man sådan set gå ud og låne 7 mia. kr., som man så kan låne videre ud til borgerne. Det kan man gøre til en lavere rente, hvis der er blevet tilført ekstra kapital, end man ellers kunne.

Med andre ord gør vi det, at vi for det første sikrer, at bankerne bliver mere velpolstrede; for det andet sikrer vi, at de kan gå ud og låne flere penge på de internationale markeder til en lavere rente, hvilket gør, at de kan låne penge ud til dem, der har behov for lån. Hvis ikke vi gjorde noget, ville bankerne slanke balancerne, og de ville såmænd nok overleve – langt de fleste af dem – men en masse mennesker og virksomhe-